

[Landbrugsministeren.]

Det blev nævnt, jeg tror af det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen, at i Sverige brugte man vel 30-40 pct. rapsolie i margarinen. Det er nu altså ikke rigtigt. Procenten ligger mellem 20 og 30, vist omkring 26-27-28, men i alle tilfælde ikke over 30. Forholdet er, at man i Sverige producerer en rapsolie af en langt bedre kvalitet end her i landet. Man siger bebrejdende, at det sagde man også sidste gang, loven var til behandling her i tinget. Hertil vil jeg da gerne svare, at det at finde frem til metoder og midler til at lave rapsolie af en bedre kvalitet kan ikke være landbrugsministeriets eller landbrugsministerens opgave. Det må først og fremmest være noget, erhvervet, dyrkerne og frøavlerne, der er interesseret i det, selv finder frem til. Men jeg tror også, det kan lykkes her i landet, og jeg skal gerne prøve at være formidler, således at parterne bringes sammen på et tidligere tidspunkt. Når man igen vender tilbage til spørgsmålet om rapsolie i dansk margarine, kan vi så forhåbentlig finde frem til at producere en rapsolie, hvis kvalitet ligger på højde med den svenske olie.

De ærede ordførere hr. Jens Chr. Christensen og hr. H. C. Toft talte en del om regeringens manglende forståelse for landbrugets problemer i forbindelse med bemyndigelsesloven, set på baggrund af, at man ikke havde forhøjet beløbet de 310 mill. kr. Man fik næsten indtryk af, at det var et beløb, der skulle pristalsberegnes og følge stigningerne op. Det kan ikke være rigtigt. Det var jo ikke tanken i sin tid, at det var et grundbeløb, der for altid fremover skulle følge landbruget. Meningen var jo, at det var et beløb, man gav landbruget i en vanskelig tid, og man har denne gang ment, at en del af de ting, som pengene bruges til, er så værdifulde, at man også fremover mener at burde gøre det. Men at vurdere det på baggrund af, at det ikke er forhøjet i takt med lønninger, og hvad det nu ellers kan være, kan ikke være rigtigt. Beløbet må ses i relation til erhvervets indtægtsmuligheder på det tidspunkt, loven træder i kraft, og det tidsrum, man regner med at loven skal virke i.

Så taler man om, at det beløb, som staten eventuelt sparer på kornloven på andet år,

burde overføres til dispositionsfonden eller på anden måde komme landbruget til gode. Dertil vil jeg svare, at det kan da i alle tilfælde kun gælde for den del, som landbruget tidligere har fået. For de millioner og de beløb, som det har kostet staten at administrere kornloven, men som landbruget aldrig tidligere har fået, kan jeg ikke se der kan være noget som helst krav om at man senere skulle kunne have råderet over.

Det ærede medlem hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) og flere af de ærede ordførere har talt om mælkeafgiften efter § 5. Nogle har ment, at det var forkert, at man i det hele taget skaber mulighed for en sådan. Andre af ordførerne mener, at man burde tage af statens midler. Jeg vil dertil sige, at når staten yder et tilskud pr. 3 øre pr. kilogram mælk, må det være landbrugsministerens opgave at sørge for, at alle leverandører får disse 3 øre. Derom kan der ikke være nogen tvivl. Men når erhvervet næstefter kommer og forklarer, at der kan være rimelighed i en regulering med anvendelsen af mælken til mælkekonserves, mælkepulver, ost og smør, og derfor i at opkræve en afgift, ja, så kan vi ikke fra ministeriets side have noget som helst imod det; jeg mener oven i købet, det er en meget fornuftig foranstaltning. Der er i øvrigt slet ikke tale om de kæmpebeløb, der er nævnt her. Der ville slet ikke være nogen mening i at få 200-300 mill. kr. i den fond. Det har aldrig været tanken. Når beløbet 2 øre står der, er det for at have en maksimumshøjde for det. Det er helt anderledes beløb, det i virkeligheden drejer sig om.

Så vil jeg gerne gøre et par enkelte bemærkninger til det ærede medlem hr. H. C. Toft, måske mere personligt, i anledning af, at det ærede medlem bruger udtrykket kræmmeragtig måde, og også tonen, hvori det blev sagt. Nu har det ærede medlem jo efterhånden tillagt sig en ganske ejendommelig form og tone. Jeg tror, det ærede medlem vil få lov til at beholde den. Jeg tror ikke, der er andre her i salen, der ønsker at overtage hverken formen eller tonen.

Det ærede medlem hr. H. C. Toft kritiserede kornprisen og mente, at den burde være noget højere i indeværende år for at regulere svineproduktionen. Det vil jo ikke hjælpe noget. Det antal svin, vi har, kan faktisk ikke reguleres, hverken ved kornpris